

Pas godt på dine fotos

Af Jannie Würtz Sløk

Dette er det ældste billede vi har på Lokalthistorisk Arkiv. Det er fra 1855 og viser Nørregades øverste del. Den tværliggende bygning i midten af billedet er der hvor konditor Tange ligger i dag.

Fotoets oprindelse

Fotografiet blev opfundet i 1839 af franskmænd Louis Daguerre og teknikken blev på rekordtid spredt ud over Europa - til København nåede den allerede i 1840. I de første år var fotografiet - eller daguerreotypiet, som det blev kaldt efter dets opfinder - udelukkende forbeholdt de mest velhavende borgere. Det skyldtes i første række de meget kostbare kameraer, der nemt løb op i flere hundrede rigsdaler, men i begyndelsen af 1850'erne var der sket så mange fremskridt på området, at stadig flere kunne være med foran og bag kameraet.

Kun de største byer kunne på den tid brødføde fastboende fotografer og i de fleste tilfælde kun som bibeskæftigelse. I stedet var der mange fotografer på landevejene. De rejste fra by til by, slog deres kameraer og øvrige udstyr op på markedspladser, på hoteller og i private hjem.

Vigtig historisk kilde

Fotos er en væsentlig historisk kilde, som det er vigtigt at passe meget godt på – men hvad vil det så sige at passe på sine fotos.

Arkivet bevarer fotos

På arkivet arbejder vi med klimastyring, syrefrit opbevaringsmateriale evt. med indlagte buffere, opsplitning i typer så fotos eller negativer ikke indbyrdes ødelægger hinanden.

Det er urealistisk for langt de fleste at overholde arkivprincipper derhjemme, og det er da heller ikke nødvendigt. Ved at håndhæve nogle enkle regler, kommer man langt.

Det kan du selv gøre

Brug blyant

Det er en god ide at skrive dato, begivenhed og personnavne bag på sine fotos, om ikke for sin egen skyld, så for efterkommernes. På arkivet er vi alt for ofte i kontakt med folk der har arvet en stor mængde fotos, men intet kan identificere, og dermed mister disse ellers dejlige billeder størstedelen af deres værdi. Der må *kun* skrives med en blød blyant på et fast underlag – så skades billedet ikke. Tusch, kuglepen o.l. trænger efter en årrække gennem fotoet og bliver synligt på motivet/forsiden.

Andre syndere

Sæt heller ikke de gule ”post it” eller lignende sedler på hverken for- eller bagside. De efterlader alle limrester, som på sigt ødelægger billedet. Lim og *alle* former for tape (også grøn og blå fra 3M) er ligeledes et onde, der skal undgås. Det samme gælder metalpapirklips der har en tendens til at ruste.

Håndtering af fotos

Vask hænder inden du går i gang med at sætte fotos i album. Men selv helt rene hænder afgiver lidt syrer der kan efterlade nogle meget tydelige ”fingeraftryk” på billederne der efter kort har ætset sig fast i overfladen. Derfor er det bedst kun at berøre kanten. Får man alligevel ved et uheld sat et stort flot aftryk lige i panden på moster Maren, så pudses mærket væk med en ren blød klud – jo før, des bedre.

Opbevaring

Opbevar ALDRIG i disse nemme klæbealbum hvor man løfter en klar film, placerer fotoet på den klæbrige papside og så lægger den beskyttende film henover igen. Jf. ovenstående er det indlysende at klæbealbums er en endog meget dårlig løsning. Et ringbind med fotolommer af polyester eller polypropylen er den bedste løsning. I sådanne lommer beskyttes billederne mod støv og fedtfinger.

Har man nogle gamle slægtsfotos der ikke rigtigt passer i albums, kan man på arkivet købe nogle kraftige syrefri kuverter og æsker som beskytter og forlænger billedernes levetid. Det samme gælder for gamle dokumenter – de opbevares ligeledes bedst i dertil indrettede syrefri læg, der for ganske få kroner kan erhverves på arkivet. Man er altid velkommen på arkivet til en uforpligtende snak og et par gode råd om, hvordan man bedst passer på sine familieklenodier, hvad enten det er fotografisk materiale eller dokumenter.